SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 2 2007 36/112

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Innehåll

sid 3 Vad tyckte du om årets O-ringen? Sprint-DM
sid 4 25manna-korten
sid 5 Jag en Skubbare
sid 6 10-Mila veteran
sid 7 10-Mila herrar
sid 8 10-Mila damer
sid 10 Värnpliktig Tiderman
sid 12 Venla-kaveln
sid 14 3+3 i Sälen
sid 18 Arctic tour med VeteranVM
sid 25 SSC
sid 26 Vårens klubbresa

Redaktion *SNÄTTRINGE-Skubbaren*
Nadja Dahlström, nadja_d@hotmail.com
Sofia Persson, sofiapersson_b@hotmail.com
Micke Nilsson, mickebra@gmail.com
Kristin Morén, nerom@bredband.net
Leif Andersson, leif.andersson@geosuite.se
Anna Movin, lillatigern89@hotmail.com

Fram sidan
O-ringen, Simon Hector 1a H10 och Lisa Johansson 3a D20M

Internet
http://www.snattringesk.a.se

SSKs sponsorer är: Deverot Fastighetsbyrå, Snättringekiosken, Huge Fastigheter
Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Nästa manusstopp 22 oktober

Stig har sprungit sin sista orientering

Tisdagen den 13 mars tog vi ett sista avsked av vår medlem och orienteringskamrat Stig Tylehed vid Tyresö Kyrka. Stig avled hastigt den 19 feb. Han har varit medlem både som orienterare och aktiv i klubben i närmare femtio år och som vi kommer att sakna mycket. ”Tack för ett gott kamratskap Stig”

Av Svenne Roos.

Vad tyckte du om årets O-ringen?

Micke Nilsson
Kul så klart men tråkigt att man var så kort tid som möjligt på TC eftersom det regnade och det blev så lerigt.

Sofia Persson
Blött men väldigt roligt. Roligt att det var nya familjer som var med. Terrängen var annorlunda och rolig att springa i.

Jörgen Hector
Trevligt blött och roligt. Jag sprang Ö10 och det var helt fel klass för mig. Det var i stort sett bara att springa, mycket lätt orientering. Jag hade dessutom skadat mig. Elisabeth sprang några öppna banor. Tävlingsmässigt var det bra..

Ann Johansson
Ingen kan hjälpa att det regnar men man kan följa det PM man skrivit. Lisa som fick 3e pris hade sista start i sin klass 14:00. Prisutdelningen började 15:00 fast det stod 15:30 i PM! Vi visste inte om alla gått i mål och om Lisas 3e plats var riktig. Simon som kom 1a i H10 fick som pris inträde på Kolmården för sig och sin bil. Det deltog 25 nationer men all info och alla skyltar var skrivna på svenska. Det var lerigt, lerigt, lerigt och Anna och Mia blev av med sina cyklar. Men totalt var det roligt.

av Sofia Persson

Sprint-DM 2007

Årets upplaga av sprint – DM gick av stapeln vid Källängens skola, Näset, Lidingö. Vi var 31 stycken anmälda från Snättringe Sk som skulle kämpa om medaljerna.

Tävlingsområdet bestod av några få skogsområden och bostadsområden. Den eviga frågan innan start var vilka skor man skulle springa i för banläggaren hade uttalat sig om att det var ungefär lika mycket asfalt som skog på banan. Efter lite övervägande valde jag orienteringsskor. Det var svårt att säga vilka skor som dominerade, utan det kanske var fifty-fifty.

Mitt mål med dagen var att göra ett bra lopp men även att komma ifatt Nadja Dahlström som startade ca 5 minuter före mig. När jag väl hade startat var det full fart och jag kom igång bra med både löpning och att hänga med på kartan. Jag gjorde inga stora misstag men jag höll på att springa förbi en kontroll som satt precis bredvid en stig men som tur var hejdade jag mig ganska fort så det gick inte så lång tid. Jag lyckades inte komma ifatt Nadja men jag hörde att hon bara var någon minut före mig i mål. Jag ångrade även att jag inte sprang i gymnastikskorna för jag tyckte att man sprang mest på asfalt vilket ledde till att jag fick ont i fötterna. Mitt slutresultat blev placering 13 utav 28 fullföljande.

Trots att jag inte lyckades få någon medalj fick Snättringe Sk fyra stycken segrare av Lars Cederus i H65, Rune Rådeström i H60, Göran Nilsson i H50 och Simon Hector i H10.

Grattis allihop önskar skubbarredaktionen!

25mannakorten 2007

SSK och OK Södertörn arrangerar tillsammans årets 25mannakort den 7/10.

Som ni säkert vet är Agneta och jag, Nadja, tävlingsledare för 25manna korten. Vi är två tävlingsledare i år, eftersom ingen av oss har gjort detta tidigare.

Årets tävling går vid Tullinges gamla flygplats, F18. 25manna går naturligtvis på samma ställe. Vi får därför mycket gratis till vår tävling, eftersom 25manna ordnar med markontakter, tillstånd, material efter önskemål från oss m.m. Det mesta av jobben inför tävlingen sker just nu hemma hos respektive ansvarig, men när det närmar sig tävlingen blir det mer jobb vid TC.

I år vill vi försöka locka fler tävlanden att stanna kvar och även springa korten. Speciellt vill vi få fler finska klubbar att stanna kvar över natten. Vi har delat ut reklamblad tillsammans med 25manna på 10-mila och Jukola/Venla (på finska). Vi kommer även att dela ut reklamblad på O-ringen. Har ni några bra idéer om hur vi ska locka till oss flera deltagare, så hör av er till oss tävlingsledare.

Något annat som vi också behöver hjälp med är att skaffa sponsorer och få företag att skänka priser eller att göra reklam på TC. Vet ni något företag som skulle vara intresserade av detta så tveka inte att kontakta oss. Varje krona som kommer in gör ju att vårt totala resultat från tävlingen blir större.

Till tävlingen behövs mycket priser, över 200 st. Vi är tacksamma för bidrag. Har ditt företag där du jobbar give-aways de kan bidra med? Det kostar inte att fråga. Kontakta Kristin Morén för priser och frågor om detta. Lite hjälp som info för förfrågan:

”Snättringe SK är med och arrangerar 25-mannakorten, en av Sveriges största individuella orienteringstävlingar med upp mot 5000 deltagare. Allt arbete är ideellt och vi/jag undrar om ni/du vill hjälpa oss med priser? (Det är främst till ungdomar vi samlar priser)”.

Vi hoppas att ni har mycket energi och lust att hjälpa till med 25manna korten både nu innan tävlingen och på tävlingsdagen. Det är många arbetstimmar som behövs. Alla har vi det här laget fått personallistan för 25mannahelgen 6-7 oktober via utskick från klubben. Kontakta den som står som grenchef och tala om att du ställer upp. Står du inte med på listan men ändå vill vara med och jobba ta då kontakt med någon av oss tävlingsledare eller Bertil Gelius.

Vi ses om inte förr så på TC den 7 oktober.

JAG, EN SKUBBARE

Namn: Per Holgersson
Ålder: 49 år
Bor: Radhus i Huddinge
Familj: Agneta, Fredrik, Björn

Varför började du orientera? Jag började oriente ra 1980 då jag och en bekant slog vad om att om hon började åka skidor utför så skulle jag prova på orientering. Hon började åka skidor så det var bara för mig att börja springa i skogen. Min första tävling var i en klass som hette H21C, den klassen finns inte längre. Då sprang jag för IFK Tumba och efter 3 år började jag i en klubb som hette Komplex Blue Star Basket som sedermera blev Komplex IF. Under 80-talet så var jag mer intresserad av orientering än hon som fick mig att börja.

Hur ofta tränar du? Det här ska man väl inte säga så att alla ungdomar hör men orientering tränar jag nästan aldrig men jag cyklar, åker skidor och löpträna ibland, men det blir nog mest cykel. Snättringes nya cykeltröja är snygg.

Största framgång: I Snättringes färger är nog största framgången då jag slog Micke Nilsson på förstasträckan på förra årets Halikkokavle. I min förra klubb Komplex IF så vann jag Natt-KM ett antal gånger.

Största besvikelse: Jag stämplade fel på 25manna 1999 och det var inte kul.

Övriga intressen: På vintern tränar jag ett bandylag och har även spelat ett tiotal matcher i div. 4.

Har du kabel-TV? Ja.

Senaste sedda film: Simpson the movie.

Beskriv din tandborste? Det är en vanlig mediumhård blå och vit tandborste.

Vad åt du senast till frukost? En tallrik yoghurt med skivad banan och två ostmackor med te.

Beskriv dig själv: Jag är väl en glad och rolig kille.

Vad tycker du om SNÄTTRINGE-Skubbaren? Det är kul med en trycksak istället för att bara läsa informationen på hemsidan. Och det går ju inte (utan större besvär) att läsa på hemsidan när man sitter på muggen eller i sängen.

av Rune Rådeström

10-mila veterankavlen

En viss föryngring av herrlaget öppnade för att vi år kunde ställa upp med två lag på veterankavlen. Den ligger lite som utfyllnad på lördagskvällen efter det att damkavlen avgjorts och innan herrstarten.

Veterankavlen utnyttjade ett begränsat skogsparti, ganska stenigt och fullt med motorcykelstigar, där banorna strängats kors och tvärs. Orienteringen var relativt enkel men om man slappnade av var det lätt att göra misstag bland alla stigar.

I lag 1 sprang Olof, Jonny och Rune medan andralaget bestod av Ingemar, Lasse C och Roland N. Första och tredje sträckorna var 5 km och gafflade medan mittensträckan var något kortare och rak. Totalt startade cirka 130 lag.

Till 1:a växeln kom den alltid pålitlige startmannen Olof in som 16:e löpare bara några minuter efter täten. Ingemar var drygt en kvart efter, han hade inte missat speciellt mycket men haft problem med andningen.

På andra sträckan gick både Jonny och Lasse bra. Jonny tappade visserligen några placeringar men endast 1.5 minuter på täten. Längre bak plockade Lasse in ett 30-tal platser.

På slutsträckan plockade både Rune och Roland några platser var så att slutplaceringarna för våra både lag blev 21 respektive 77. Trots allt ett ganska hyggligt facit.

Str		Löpare	Plac	Str tid	Efter täten
1	Gaffl	Olof P	16	35.24	-2.51
		Ingemar L	111	50.07	-17.34
2	Rak	Jonny N	24	34.22	-4.23
		Lasse C	83	37.24	-22.08
3	Gaffl	Rune R	21	39.55	-9.46
		Roland N	77	53.32	-41.08

av Anders Bergmark

Herrarnas 10-mila den 28-29 april 2007

Efter SSK:s nesliga no-show på 10-mila 2006 känns årets tävling som en ödesmättad stund i klubbens 75-åriga historia. UK Silwén sätter ut en placering bland de 150 som ett måste. Laget som var uttaget var också det lag som kom till starten kl 23.00 på Gröndals Motorstadion utanför Eskilstuna denna osedvanligt heta aprilhelg.

Lagets placering efter varje sträcka blir som följer

Str 1, 11, 9 km: Jonas Nyman landar med fötterna före som 144:a, bara 10 minuter efter täten.

Str 2, 13,8 km: David Pettersson, ngt förkylningsdrabbad, kommer in som 189:a

Str 3, 7 km: Göran Nilsson, 155:a

Str 4.17,3 km: Johan Hasselmark får tugga grus som klungledare på långa natten och kommer in i gryningen som 133:a.

Str 5, 7 km: Björn Salomonsson, med nygräddad bränna direkt från Italien: 152:a

Str 6, 11,6 km, Peter Granath, 164:a.

Str 7, 11,3 km: Anders Jarl, gjorde ett lugnt och städat lopp. Att han ”bara” kom in som 155:a, och inte plockade mer, berodde på det i det här skedet utdragna startfältet.

Str 8, 9,1 km: Mikael Nilsson tiomiladebuterar förtjänstfullt; 145:a

Str 9, 5,2 km: Mats Fransson gör (enligt egen utsago) sitt livs lopp. Med 30 (trettio) sekunder innan växelfållan stängde till omstart dånar han som 134 på motorstadion. SSK:arna på plats får här om inte segervittring, så i alla fall rejäl revanschvittring.

Str 10, 16,6 km: Björn Silwén harvar sig runt, något tagen efter en natt i tält, och kommer in som 136:a.

Alltså: SSK gör sitt bästa (eller kanske viktigaste) 10-mila sedan 80-talet. Av 340 startande och 284 fullföljande kommer vi 136. Två lagprestationer som särskilt förtjänar att nämnas är Micke Nilssons 10-miladebut och Frasses 30-sekundersmarginal till omstarten, möjliggjord av en furiös slutspurt på de sista kontrollerna. Omdömet om terrängen var flackt och OK, även om undertecknad som tältvakt har svårt att ha några djupare åsikter kring banor och terräng. Lagledde gjorde Lennart Bjursäter.

Och våra konkurrentklubbars placeringar?
Södertörn: 188
Tumba Mälarhöjden: 88
OK Älvsjö/Örby: 193

av Elin Svensson

Tiomilas damkavle 2007

Varje år någon gång i februari kommer jag på att det snart är vår och att Tiomila närmar sig med stormsteg. Det är alltså dags att se till att en del av träningen inriktas mot vårens mål.

Tyvärr brukar upplägget aldrig bli som jag tänkt. Det dyker t.ex. ofta upp av någon olämplig förkylning, så det gäller att börja i tid.

Ett annat skäl till att börja träna tidigt är att banlängderna ofta är långa. I år t.om. så pass långa att vi nöjde oss med att anmäla ett damlag. Med fyra sträckor över 7 km i varje lag krävs det många som tränar rejält innan tävlingen. Dels för att orka med banlängden och dels för att undvika skador.

När det bara är ett damlag blir det dock konkurrens om platserna, så då blir det ännu viktigare att hinna träna. Själv drabbades jag av en sedvanlig förkylning som störde träningen, men siktet var ändå inställt på någon av sjukilometerssträckorna. Sträckan jag hamnade på till slut var dock den korta (4,8 km) tredjesträckan. Det är en väldigt trevlig sträcka (speciellt om man inte hunnit träna som planerat) som jag kan rekommendera er att springa. Och för er som missade den möjligheten just i år kommer här en rapport från tävlingen ur tredjesträckans pespektiv:

Årets tävling avgjordes vid Gröndals motorstadium i Eskilstuna med löfte om högst 2 km från parkering till TC. Det kändes dock inte som en helt korrekt beskrivning när vi (Elin, Nadja och supportrarna

Anna och Svenåke) tog långa benet före för att hinna fram till TC för att se damstarten. Vi hade pratat med Gunilla som sprang förstasträckan i telefon från bilen, så hon visste att vi var på väg och vi hann faktiskt fram för att heja när starten gick, men så mycket marginal hade vi ju inte. Sedan begav vi oss till tältplatsen och slog upp klubbtältet och så var det dags att spana på varvningen.

Som tredjesträckslöpare har man chans att se två intressanta sträckor i lugn och ro: den första och den sista. Under förstasträckan hann jag lista ut var löparna sprang in och ut och var de varvade. Inte en så enkel uppgift eftersom löparna sprang om varandra i olika fållor. Men när Gunilla varvat och kommit i mål hade vi koll på läget.

Då var det också dags för mig att börja förbereda mig. Byta om och börja värma upp i tid, så att man är beredd även på oväntat bra insatser. Jag hade bara en tävling i kroppen och då gäller det att snabbt komma in i orienteringen och försöka undvika de där misstagen som kommer i början av säsongen. Så kom Nadja in för växel och det var dags att springa.

Tredjesträckan kännetecknas av att den är kort och rak. Det är alltså en väldig blandning löpare som springer den. Man får se upp med dem som springer fort och fel!

I år inleddes sträckan med en liten punkthöjd i ett område med ganska dålig sikt mellan träden. Tyvärr innebar det också att jag startade med en bom. Jag tyckte att jag gjorde om från flera olika punkter, men kontrollen ville inte dyka upp.

I efterhand kan man se att jag kan ha lagt 5 min här och att jag inte direkt var ensam om att bomma just den här kontrollen. Däremot är det svårt att veta om jag verkligen kunde tjänat så mycket tid, för efter min bom hamnade jag i en klunga som jag i princip låg i hela vägen in till mål. Och eftersom klungan sprang ganska fort och rätt så hade jag klar nytta av den.

Väl i mål gällde det att snabbt sticka till duschen för att hinna se nästa växel, i år mellan Anna och Sofia.

När jag kom från duschen syntes först inte Sofia, men sedan såg jag Anna komma, hejade, vände mig om och insåg att Sofia inte var framme vid kartplanket utan en bra bit därifrån. Så jag ropade som en galning och Sofia rusade mot planket...

När man tittar på resultatet kan man se att årets damlag gjorde en stark insats. Vi slutade på plats 210 efter att ha plockat platser på samtliga sträckor. Alla gjorde för ovanlighetens skull riktigt bra insatser (även om det fanns fler än jag som kunde gått ännu bättre). Speciellt imponerad är jag av Sofias 75 min på 9 km efter att ha kastat av sig överdragsbyxorna vid kartplanket.

Hade min träning någon effekt då? Ovanligt bra verkar det som! Även om jag bommade första kontrollen hade jag just den här dagen fart i benen. Istället för att ligga och släpa i slutet av en klunga orkade jag snarare springa lite fortare än klungan. Det vill jag gärna känna fler gånger. Eftersom träningsupplägget som vanligt blev mer splittrat än tänkt vet jag dock inte riktigt vad det var som blev rätt. Delvis misstänkt är dock Runes budkavlepass där man fick både fart och kartkontakt, kanske i kombination med att det blev vila för mig på torsdagen närmast innan tävlingen. Jag får göra fler försök att utreda saken. Till nästa år som vanligt med sikte på en sjukilometerssträcka, även om det inte är fel om det resulterar i en lagom kort tredjesträcka...

av Anna Tiderman

”Värnpliktig Tiderman anmäler sig”

Göra lumpen frivilligt? Jepp, det var precis vad jag gjorde. Eftersom pliktlagen endast gäller killar skickade jag in en ansökan om att få mönstra för att därefter bli intagen som Televapenbefäl i Enköping.

När jag mönstrade tyckte jag att lumpen var en ”cool grej att göra i ett år” och tänkte att eftersom jag är van att va ute i skogen skulle det inte bli något problem. Jag tänkte då inte på att när man orienterar springer man inte runt med ett vapen runt halsen…

Den 31 juli 2006 stod jag i alla fall utanför grinden till Enköpings garnison på väg in för att göra ett år i Konungens tjänst. Då var det mycket nytt på en gång, du ska lära dig att uppträda som en soldat, gå och stå rätt, prata på rätt sätt, strida mm. Allt detta lär du dig under den tre månader långa GSUn (grundsoldat utbildningen). Det var de längsta tre månaderna i mitt liv och den jobbigaste delen av lumpen. Jobbigt både fysiskt när man skulle ha tung packning på sig, lite sömn och lite mat och jobbigt psykiskt när det är en så stor omställning mot vad du är van vid hemma och framförallt att inte få träffa pojkvännen så ofta. Men tack vare den bra stämningen mellan oss värnpliktiga så klarade vi det. Tjejer i lumpen har det inte alltid så lätt, men på min pluton var det ingen skillnad på att vara kille eller tjej, förutom att vi tjejer fick större handdukar. Några gånger under året hade vi NVK-möten, Nätverket Värnpliktiga Kvinnor, för att få träffa tjejerna från de andra plutonerna för att utbyta tips och idéer för att underlätta livet i lumpen som tjej.

Jag körde fast pansarterrängbilen i grop med vatten.

När vi hade legat på skjutfältet i tre månader så var det dags för fordonsutbildning. Vi fick lära oss att köra pansarterrängbil, både på väg och i terräng, vilket jag senare blev vagnchef för. För att lära oss att hantera fordonet fick vi bl a halka omkring på Gillinge halkbana och köra i mörker på små skogsvägar.

När vi kunde hantera fordonet var det dags att börja öva att lösa vår uppgift ute i fält, vilket även innebar att hantera televa-

Frukost i det gröna.

Övar tillbakaryckning.

pensystemet. Efter några månader av övande åkte vi ner till Skåne på två stora övningar, där våra kunskaper sattes på prov. Nu var det inte alls lika tungt att springa runt med utrustningen och att ha med vapnet överallt hade blivit en självklarhet. Men att äta frystorkat i två veckor blev för de flesta, inklusive mig själv, för påfrestande. Så vi åt istället mycket nudlar och godis.

Förutom att äta ogod mat och sova alldeles för lite övade vi tillsammans med stora stridsvagnar, jägare och andra förband. Tyvärr var jag tvungen att avbryta på den sista övningen då jag blev skickad till sjukan för hudutslag.

När jag kom tillbaka till Enköping var det dags för två veckors slutvård, allt skulle vara lika rent som när vi fick ut dem. Mycket skurande och putsande innan man fick bort alla lerfläckar. När all vård var klar var det äntligen dags för muck! Redan första dagen i lumpen började vi räkna ner: ”325 pinnar MUCK!”. Kvällen innan vi skulle bli ”frisläppta” var det vattenkrig i hela kasernen och befälen kom in och klagade på oss ett flertal gånger, men sista kvällen kunde deras order inte stoppa oss. På MUCK-dagen lämnade vi in den sista uniformen, städade efter vattenkriget för att till sist marschera ut ur grindarna efter ett år i gröna kläder.

Visst har det varit ett jobbigt år, men mestadels riktigt kul!

Återhämtning i solen.

Vapenvård i korridoren efter baskerprovet.

Therese, Kristin, Ulrica; Agneta, Najda och Sofia firar två lag i mål.

Venla-kavlen

Samling på Silja terminalen kl19:15 för ge sig ut på årets upplaga av Venla-kavlen. Snättringe ställde upp med två lag, ett ”tant-lag” med Anna Movin (fast hon är inte är tant), Kristin, Ulrika och Agneta på sista sträckan. Det andra laget med något yngre deltagare bestod av Nadja, Therese, jag (Anna T) och Sofia som axlade vårat lags sista sträcka.

av Anna Tiderman

Båtfärden dit var lugn och alla gick och la sig tidigt för att vara pigga inför morgondagens stundande strapatser.

När vi kom i land i Åbo fick förstasträckslöparna och den tillfälliga lagledare Therese åka snabbuss till tävlingen för att hinna till start. Vi andra fick åka buss i 5 timmar för att komma fram till Lappo som ligger 8 mil öster om Vasa.

När vi andra kom fram gjorde Anna M och Nadja sig i ordning för att ge sig ut på startsträckan. På startlinjen stod de tillsam-

Sofia och Anna Movin inne i militärtältet.

mans med 881 tjejer, damer och tanter redo att ge sig ut på de äventyr skogen skulle erbjuda.

När startskottet, som inte var ett skott utan kyrkklockan som ringde, ljöd var årets Venla-kavle igång. Folk sprang fort, mindre fort och så fanns det också de som gick till startpunkten. På Venla är det inte frågan att komma först man ska ha kul! Vi andra som inte sprang startsträckan gick runt på TC och tittade i sportaffären, käkade lunch och laddade upp inför respektive lopp. För både Kristin och Ulrika var det första gången de skulle ge sig ut på Venla-kavlen, trots några nervösa frågor från Ulrika om det var mycket backar vi skulle springa i gjorde de båda bra lopp. Precis som alla de andra vilket gjorde att lagen slutade på en 264 respektive en 764 plats.

När vi tjejer hade sprungit klart var det dags för killarna att ta över. Tillslut var det dags att lämna de finska skogarna och sätta sig på bussen som tog oss tillbaka till båten för en glad natt tillbaka till Sverige.

Det var en riktigt kul tävling med en härlig stämning på TC och med bra väder, till skillnad mot vad det var i Sverige samma helg. Snart är det väl sommar och dags för Venla igen?

Nadja och Olof

Anna Tiderman

av Sofia Persson

3+3 i Sälen 2007

27/6 Ca klockan 8.30 kom mina föräldrar och hämtade mig innan vi påbörjade resan mot Sälen. Jag ville åka till Sälen för att känna på terrängen inför O-ringen som ska gå i Sälen med Lindvallen som centralort nästa sommar.

Vi stannade till vid Västerås för att plocka upp Therese som skulle med. Det var tröttsamt att åka bil men vi gjorde flera stopp med att äta lunch och för att hälsa på morfar. Klockan hann bli ca 17.30 när vi väl var framme vid stugan i Sälen där vi skulle bo.

28/6 Vaknade av att våra boendekamrater gick upp runt 06.00 och därefter försökte jag sova lite till innan det blev frukost runt 7.30. Det var bestämt sedan dagen innan att samlingen till första träningen skulle ske runt 9.30 så det var bara att sitta och vänta efter frukosten.

Dagens första träning var fjällorientering som gick på ett fjäll nära där vi bodde och min bana var ca 8,5 km. Jag gjorde misstaget att springa i nya skor vilket ledde till att jag fick flera skavsår på fötterna som jag fick dras med under hela resan. Eftersom det var några år sedan jag sprang i fjällterräng tycker jag att det var svårt att förstå terrängen vs kartan så det blev flera misstag som t.ex. att jag aldrig hittade 2:a kontrollen men som tur var så var det bara en träning och det var några dagar kvar tävlingarna. När träningen var avklarad blev det dusch, lunch och vila

Sofia och Toy inför träningspass.

Lars Cedérus, Göran Johansson, familjen Persson:Therese, Sofia, Anita och Olof sittande. Längst fram Toy.

innan dagens andra träningspass som skulle ske runt klockan tre.

Det andra träningspasset var tempoväxling och skedde någon mil bort vid Hemfjällstangen. Denna träning var några kilometer kortare men det kändes som om att jag började förstå hur terrängen och kartan hängde ihop för jag gjorde inga misstag men med tanke på fjällen vi skulle uppför blev jag ändå trött när man inte orkade springa utan jag fick gå mestadels uppför och sedan springa ned för berget. Denna sista träning för dagen anser jag var den roligaste träning på hela resan.

På kvällen skedde det inget speciellt utan min familj gick ned till restaurangen gammelgården vid Högfjället och åt en finare middag innan vi gick hem igen och tog det lugnt i stugan. Senare kom även flera familjer upp till Sälen som gjorde att alla stugorna med fulla och det blev fler personer att umgås med.

29/6 Dagen började åter med att de äldre herrarna gick upp tidigt på morgonen men jag kunde lättare somna om idag. Idag gällde det att inte gå på för fullt på förmiddagsträningen eftersom det var en sprinttävling på kvällen. Dagens träning var sluttningsorientering och gick åter med gångavstånd från stugan. Denna träning sprang jag lite lätt tillsammans med pappa och Göran J för att jag ville spara på mina krafter till sprinttävlingen som skulle gå senare på dagen. Det gick ganska bra men vi gjorde en liten miss till en kontroll på en sluttning. Efter träningen blev det åter dusch och sedan började uppladdningen till det som skulle ske på kvällen.

Min familj valde att äta en sen lunch med pasta så att vi skulle få slippa äta tätt inpå

Anders Mellergård, Anders och Anna Berntsson, Anders och Alva Karlsson.

tävlingen och inte orka springa. Till alla tävlingarna hade vi som sprang 3+3 i Sälen senare starttid för innan oss gick DM för Dalarna på samma banor som vi sprang på. Sprinttävlingen gick av stapeln i Rörbäcksnäs ca en halvtimmes bilväg från Högfjället. Tävlingsområdet bestod mycket av ängar, vägar och hus. Jämfört med träningarna när de har gått på fjällen så det var ingen kupering att prata om på tävlingen utan det gick lätt att springa men det var jobbigt ändå. Jag gjorde inga misstag med kontrolltagningarna men vägvalen kanske går att diskutera om de var de bästa. Mitt slutresultat blev ungefär i mitten av klassen. De bästa resultaten av Snättringelöparna gjordes av Anna Berntsson och Göran Nilsson med en tredje plats i deras vardera klass.

30/6 Idag var det medelsdistans som stod på schemat och tävlingen var på samma tävlingsplats som sprinttävlingen igår kväll. Idag var det risk för regn och på väg till tävlingen åkte vi igenom ett regnområde men vi klarade oss från regn under tävlingen. Det kom bara några droppar när vi skulle åka hem. Själva tävlingen var ingen höjdare för mig, jag gjorde en kraftig bom redan till ettan och då kom jag ur flytet helt och jag kan ju inte säga att jag är nöjd med det resterande loppet heller fast jag tog mig samman och inte gjorde några större missar efter det. Trots min miss slog jag syrran med lite mer än en minut vilket hon inte var så glad för. Men jag kan inte påstå att det var

Delar av familjen Kallhauge; Gunilla, Mattias, Jonas.

en så snäll läggning av banorna i början när nästan alla klasser skulle över ett stort berg och det första man gör är att nästan klättra med alla fyra. Däremot tyckte herrarna i H65 i klubben att deras bana var tråkig när de inte gick över berget utan höll sig nedanför. Så det finns både för och nackdelar med allt. Jag tror att om jag inte hade gjort min stora miss till ettan skulle jag tycka att banan var roligare än vad jag tycker nu.
Det bästa resultatet i Snättringe stod Anders Berntsson för med en seger i öppen 10.
På kvällen åkte vi återigen ned till sälen by och åt middag och handlade. När vi kom hem från maten mötte vi Anders x3 (Berntsson, Karlsson och Mellergård) och flickorna som hade varit och badat i ett äventyrsbad. Vad jag kunde förstå fick badet bra betyg trots att Anna och Alva sa att de hade varit på bättre äventyrsbad.

På Göran Johanssons initiativ gjorde vi en jordgubbstårta i vår stuga på kvällen där vi bland annat firade Leif Hermundstads namnsdag dagen innan. Dessutom får vi se om det är rätt uppladdning inför morgondagens fjällorientering.

1/7 Jag började bli van att vakna runt klockan 06.00 när herrarna gick upp. Idag var det utflyttning och städning av stugorna innan vi åkte till tävlingen som idag gick vid myrflodammen, och idag var det fjällorientering som gällde.

Jag såg fram emot denna tävling men jag var lite osäker på orken i benen. Det var ju trots allt sjätte passet på rad. Men det gick väldigt bra, både att springa och att orientera när jag väl var upp på fjället, åtminstone till kontroll fem där jag enligt sträcktiderna ledde med ca fyra minuter totalt. Men efter femte kontrollen var det sluttningsorientering ned till mål och till kontroll sex gjorde jag en tiominuters bom där jag la bort segern. Det är frustrerande nu efteråt når jag tänker ”jag skulle ha gjort så där istället” men det är lätt att vara efterklok. Men det skulle ha känt skönt med en seger eftersom jag inte är van att springa i denna terräng. Jag får väl ta revansch nästa år när O-ringen går i Sälen. Dagens bästa resultat gick istället till Gunilla Kallhauge med en andra plats i D40.

Det fler än jag som hade problem i terrängen och det var flera som inte var på så gott humör när de kom i mål. Nu efter tävlingen återstår bara hemresan hem via Västerås och lämna Therese innan vi åker till Huddinge och laddar upp inför Ravinen 3-kvällars som jag och pappa ska springa.

Med tanke på att detta var först gången jag var i sälen och sprang tycker jag att denna resa var både roligt och bra med dess upplägg om först träning och sedan tävling. Det var även roligt att det var flera nya familjer med på resan. Jag tycker att vi kan göra liknande resor fler gånger med klubben.

Vissa fick extra varmt mottagande vid målgång. Mika och Zingo.

av Rune Rådeström

Artic Tour med Veteran VM

Att någon gång besöka och orientera i Nordnorge kändes lockande då jag såg PWT Travels inbjudan. Det var ett spännande program med en tre veckors resa runt Lofoten, Tromsö och som avslutning Veteran VM i norra Finland. Berit var med på noterna då resan även innehöll mycket annat än orientering.

Resan startade vid midsommar med två långa bussresedagar till Mo i Rana som ligger strax söder om polcirkeln. Vi släpade våra alltför tunga väskor (gardering för dåligt väder) till tåget för att hoppa på bussen i Västerås. Den var fylld till hälften med svenska resenärer och några bekanta ansikten från Höst Öst resor dök upp. Efter övernattning i Östersund fortsatte vi till Trondheim där bussen fylldes med norska resenärer. Ytterligare en buss med norska resenärer anslöt här. Vi fortsatte sedan mot Mo i Rana.

25–26 juni, Mo i Rana

Några mil före Mo i Rana släpptes vi av på Korgenfjället för att orientera utför fjället. Jag tog mellanbanan (5.5 km) med en fallhöjd på nästan 400 m. I början var det kalfjäll som sedan övergick till gles björkskog med härligt lättlöpta hängmossar. Det var bara att rulla på och hålla koll på mossarna. Efter ett prickfritt lopp var jag i mål på 37 min. Kvällen avslutades med grillning i Korgen.

Dagen efter kunde man besöka glaciären Svartisen samt en grotta. Eftersom det regnade stannade vi hemma och tittade på stan istället. Det visade sig vara ett bra val, man hade inte sett ett dugg av Svartisen på grund av dimma. På kvällen tog jag och en tysk en träningstur på Båsmofjellet utanför Mo i Rana där det fanns fasta kontroller. Vi tog lokalbussen till en skidanläggning. Inledningen var tuff med 200 m stigning till första kontrollen men sedan var det en underbar terräng med mängder av gulmossar.

27 juni, Bodö

Vi fortsatte norrut och passerade snart polcirkeln där vi genomförde ”polarcirkel-dop” som innebar att vi hällde vatten från en fjällbäck på varandras huvud. Efter en lång bussfärd stannade vi för orientering vid Saltstraumen som är ett smalt sund med en av världens starkaste havsströmmar orsakade

Ombyte inför start från Korgenfjället

av tidvattnet. Här möttes vi av en helt annan terräng, tätt, svårlöpt och en karta som inte var helt up to date. Grönt saknades på kartan men större delen av kartan borde nog ha varit grönmarkerad. Det missades överlag mycket och min tid (44 min på 3.6 km) räckte till en 3:e plats trots 7-8 min bom. Efter loppet serverades fiskesuppe på stranden innan det var dags att åka in till Bodö för natten. Miljön kändes nästan overklig när vi tog en sen kvällspromenad vid hamnen. Det var ett fantastiskt folkliv med mängder av utomhusserveringar och solen sken mitt i natten.

28–29 juni, Lofoten

Vi tillbringade två dagar ute på Lofoten i en fantastisk natur. Branta berg (de högsta topparna ligger på över 1000 m) som stupar ner i havet och gott om små pittoreska fiskebyar. Överallt såg man ställningar där man torkade fisk som sedan exporterades till

Bodö vid midnatt

Lofoten, torkad fisk

Midnattsol i Narvik

Portugal. Centralt på Lofoten ligger Borg som var ett maktcentrum på vikingatiden och där man gjort stora utgrävningar. Här sprang vi VM (vikingamästerskap) i öppen terräng på en karta som inte riktigt höll VM- klass. Det lär ha varit Lofotens första O- löp. Jag lyckades strula till det och kom till 4:e kontrollen före 3:an som låg lite högre upp. Fortsatte utför berget eftersom jag trodde jag var vid 3:an. Efter en stund upptäcktes misstaget så det var bara att vända tillbaka och klättra 50 extra höjdmeter. Det kostade 5 min men var ju bra backträning. På kvällen var det vikingagille på ortens vikingamuseum där det bl a bjöds på mjöd. Smakade faktiskt riktigt bra.

30 juni–1 juli, Narvik

Vädret hade nu slagit om till ett stabilt högtryck som kom att vara resten av vår vistelse i Nordnorge medan vi hela tiden hörde talas om regn och översvämningar i södra Sverige. Tala om tur med semesterväder. Idag startade midnattsolgaloppen, en klassisk tävling som går vartannat år. Platsen för de två första etapperna var Bjerkvik, 4 mil från Narvik. Det var totalt knappt 1000 startande och cirka 50 i min klass (H60). Terrängen var underbar med gles skog och mängder av löpbara myrar. Jag gjorde ett ganska bra lopp och trodde på en bra placering trots en mindre miss på 1.5 min. Lite förvånande räckte det bara till en 9:e plats så konkurrensen var rätt bra.

Vi bodde i Narvik och på kvällen tog vi linbana upp på fjället för att i midnattsol beundra den magnifika utsikten över fjäll och fjordar.

2:a etappen gick på samma ställe som gårdagens fast i ett annat område. Samma fina terräng, endast 30 sekunders bom men ändå räckte det bara till 6:e plats. Efter loppet buss 25 mil till Tromsö där vi skulle bo 5 nätter. Det var nu tre bussar eftersom det hade kommit till fler resenärer, vi var nog cirka 150 st i gänget.

2–5 juli, Tromsö

De två sista etapperna gick någon mil utanför Tromsö och även här var det sagolikt fin orienteringsterräng. Tävlingsområdet låg på en stor sluttning så det blev mycket skråorientering och något svårare än tidigare etapper. 3:e etappen gjorde verkligen skäl för

Prisutdelning, Midnattsolgaloppen

namnet Midnattsolgaloppen då sista start var kl 24. För min del blev loppet något av en katastrof. Tog första kontrollen perfekt, till andra var det en längre kompassträcka där det gällde att hålla koll på några myrar. Såg inte alltför svårt ut. Är noga med riktningen och passerar en kraftledning halvvägs, kollar att jag ligger rätt i sidled något till vänster om en stolpe, stämmer bra. Sedan stämmer ingenting. Ser en tydlig höjd ungefär när jag skall vara framme men det finns ingen höjd på kartan. Jag ser inga löpare heller och inser att jag kommit helt fel men begriper inte vad som hänt, jag har ju varit noggrann med kompassriktningen. Då får jag syn på en älv en bit nedanför mig och inser att jag hamnat flera hundra meter vid sidan av kontrollen. Hur sjutton har det här gått till? Modstulen lunkar jag upp till kontrollen och fortsätter i lugn takt resten av banan. Halvvägs öppnar sig terrängen och man har en vidunderlig utsikt över fjorden med delvis snötäckta berg i bakgrunden belysta av den lågt stående solen. Jag kunde inte låta bli att bli stående ett ögonblick och beundra utsikten, jag hade ju ändå tappat så mycket tid. På slutet var det riktigt svårt och många bommade bort sig men eftersom jag i stort sett lagt av hade jag inga problem att hitta kontrollerna. Jag blev 8 minuter efter på etappen och räknade med att falla rejält i sammandraget, men döm om min förvåning då jag hade avancerat till 4:e plats. Det

Senja, Norge i miniatyr

var den svåra avslutningen på banan som ställde till det för många.

Vad berodde nu mitt misstag på? Jag kom fram till tre tänkbara orsaker.

• Slarvig kompassgång. Knappast troligt, normalt går jag inte så snett och jag hade ju varit noggrann med kompassen.

• Ramlat och rubbat kompassen. Möjligt men jag hade inte gjort någon vurpa.

• Ställt in kompassen efter kraftledningen som jag passerade istället för meridianerna. Det är den troligaste orsaken eftersom ledningen gick i en ganska snäv vinkel mot meridianerna. Stolpen som jag hade koll på var troligen fel stolpe. Jag fick även höra att det var fler som hade haft problem med riktningen på grund av kraftledningen.

På den sista etappen var det jaktstart. Jag gick ut 10 min efter ledande Toumo Peltola och 4-5 min efter andra och tredje man. Strax efter mig var det ett helt koppel löpare. Det var kraftigt uppför till de två första kontrollerna, här gällde det att köra hårt (och rätt) så att ingen bakom skulle få kontakt. Så skedde inte heller utan allt flöt på bra utan några misstag. Även idag gick den förargliga kraftledningen över tävlingsområdet men nu var jag uppmärksam på den vid kompassinställningen. Strax före sista kontrollen dök plötsligt Anders Buhré upp framför mig på en myr, han hade gått ut 2:a. Jag vet att han är rätt snabb i spurten men när han får syn på mig snubblar han och gör ett snyggt magplask i myren. Jag tackar för gratischansen, gör ett ryck och säkrar 3:e platsen.

Vi fick även tid till en hel del turistande under våra dagar i Tromsö. Staden ligger mycket vackert på en ö ute i en fjord med höga berg runt omkring. Det fina vädret fortsatte och solen sken dygnet om. En dag gjorde vi en utflykt till Senja som är en större ö i kustbandet. Senja anses vara ett Norge i miniatyr. Det var också fantastiskt vackert med höga berg och fjordar men även ett kustband som påminde om Bohuslän. Det fanns även stora sandstränder där folk badade, det hade inte jag väntat mig så långt norrut. På hemvägen fick vi tid till en kortare träningtur på kartan som användes vid nordiska mästerskapen 1984. Då ansågs det vara både världens bästa karta och terräng. Och jag håller med, det var öppen fin skog, kuperat och enormt detaljrikt. Det var en upplevelse att få pröva på terrängen. Kartan finns för övrigt i 1985 års utgåva av skärmen för den som är intresserad.

På språng vid Treriksröset

6 juli, Treriksröset – Övertorneå

Nu styrde vi kosan söderut utefter svensk-finska gränsen till Kilpisjärvi och Treriksröset. För att komma dit blev det först en kortare båttur och sedan några kilometers vandring. Här hade vi en unik orientering i tre länder och naturligtvis var Treriksröset en kontroll på banan. Jag hade väntat mig öppen fjällterräng men det var ganska klurig orientering i björkskogen. Efter loppet bad i Kilpisjärvi och lunch på

Treriksröset

stranden innan färden fortsatte till Övertorneå för övernattning. Dagen därpå sprang vi Tornedalslöpet, en medeldistanstävling på ett berg utanför Övertorneå. Det var detaljfattig norrlandsterräng och ganska stenigt dvs inte min favoritterräng men det blev ändå en 2:a plats. Efter loppet bussfärd till Ruka i Finland och Veteran- VM. På vägen gjorde vi ett kort stopp hos jultomten i Rovaniemi.

7–14 juli, Veteran-VM i Ruka

Ruka ligger i östra Finland alldeles söder om polcirkeln bara några mil från ryska gränsen. Terrängen är ganska platt runtomkring men vid Ruka ligger ett riktigt stort berg. Ruka är Finlands största vintersportort med anläggningar för längdåkning, utförsåkning och backhoppning. Varje år brukar man arrangera världscupen i längdåkning. Anläggningen tycker jag påminner om Idre med mängder av stugor. Nu samlades här 4500 orienterare för att tävla på veteran-VM. PWT hade bokat rum på det största hotellet så vi bodde bra hela veckan med halvpension (frukost o middag). Det fina vädret hade vi nu lämnat så nu blev det blandad komplott med både regn- och soldagar.

Veckan inleddes med ett kvällslopp ”Midnight Sun Race” med start högst upp på Rukaberget och ett antal öppna banor. Nu blev det inte något midnattsollopp eftersom det var gråmulet och blåste halv storm uppe på berget. Orienteringen var ingen höjdare bland alla liftar, det var mest brant både utför och uppför.

Nästa dag stod model event på programmet vilket innebär att man får en karta med ett antal kontroller för att bekanta sig med terrängen. Det lovade inte gott, terrängen var ganska bökig och en del av kontrollerna var diffusa. Men ibland brukar inte provloppsterrängen vara representativ för tävlingsterrängen.

Så var det dags för tävlingarna. Man springer två kvallopp för kvalificering till olika finaler. I min klass, M60, var vi cirka 450 deltagare fördelade på sex kvalgrupper. De 14 bästa från varje grupp gick till A-

Ruka, centralorten för Veteran-VM

final, de med platserna 15-28 till B- final osv.

Målsättningen på kvalet var att ta det lugnt och gå rätt. Det lyckades nästan till 100 % så jag kom 3:a i min grupp. Farhågorna för dålig terräng kom helt på skam, det var riktigt trevlig orientering på bra kartor. Enda arrangörsmissen var starten första dagen där man hade rört till det ordentligt. Det var tre startplatser men de låg så tätt att det var svårt att skilja dem åt. Dessutom hade man en konstig startrutin med upprop 6 min före start och en startklocka som inte visade gåframtid utan starttiden. Det resulterade i en enorm trängsel och många missade därför starten.

I finalen visste jag att många (läs finnar) skulle springa fort så det krävdes högre fart än på kvalet för en bra placering. Min bana var 6 km och fram till 7:e kontrollen efter 4 km gick det riktigt bra utan några misstag. Sedan blev det tvärstopp. Kontrollen såg lätt ut, en grop alldeles nedanför toppen på en höjd. Jag sprang på kanten av höjden men det fanns ingen kontroll. Märkligt jag var säker på att jag var rätt. Jag finkammade området men ingen kontroll. Har jag trots allt kommit fel? Går tillbaka och läser in mig på en brant 150 m bort. Tar ny riktning och hamnar på samma höjd som tidigare men går lite längre ned (tycker att det är för långt ned) och där sitter kontrollen.

Missen kostade 6 minuter och chansen till en bra placering var borta. I efterhand spelade det ingen roll eftersom mängder av finnar sprang fortare än mig. Sträcktiderna visade att jag var 4 minuter efter innan missen trots ett perfekt lopp så det är bara att konstatera att det är svårt att hävda sig sista året i klassen. Jag blev nu 24:a, 12 minuter efter.

Nu återstod bara två dagars hemresa. Först 90 mil buss till Sundsvall och sedan tåget till Stockholm. Resan hade varit en fantastisk upplevelse främst i Nordnorge med den vackra naturen och den underbara orienteringen. Att sedan vädret visade sig från sin bästa sida gjorde inte saken sämre.

av Nadja Dahlström

SCC 2007 ur ett lite annat perspektiv

Orientering i Stockholms parker

Det började väldigt bra (läs dåligt) för mig i denna serie om tre tävlingar. Till första tävlingen missade jag min starttid med några minuter. Detta p g a följande incidenter.

Jag skulle stänga och ta in alla djuren som vanligt på Torekällberget där jag jobbar. Jag slutar 16.30, men inte denna dag, eftersom vår gås Pelle inte ville komma in. Han simmade nöjt runt i dammen och flörtade med gräsandshonorna. 17.15 behagade han komma in, då andhonorna hade gått iväg från dammen, troligtvis trötta på honom och han kunde inte följa efter.

Därefter rusade jag och hundarna till tåget, som vi precis hann med. När vi stiger av pendeltåget vid Stockholms Södra så spyr Karlsson. F-N, hann som tur var ändå med bussen. Jag satt på bussen och var nervös och irriterad på folk som måste av och på. Kan inte alla åka med till Rålambshovsparken där tävlingen är, så att vi sparar lite tid tänker jag. Min starttid kom närmare och närmare. Till slut var det våran tur att stiga av.

Vi rusar av bussen vid Rålambshovsparken och springer ned till parken. Döm om min förvåning när vi inte ser något TC. Jag i min enfald hade inte läst PM:et, eftersom jag ju vet hur man tar sig till denna park. Rusade lite fram och tillbaka, men såg bara några tävlande som sprang. Fick till slut bita i det sura äpplet och fråga en av dem var TC var någonstans. Den var på andra sidan bron, suck. Vi rusade iväg igen. Nu skulle jag i alla fall vara färdigt uppvärmd till tävlingen.

Kom fram till TC, band upp hundarna och sprang till startfållan. Jag fick som tur var starta när jag ville fast jag var sen, eftersom det är startstämpling. Sprang fram till startstämplingsenheten och trycker i pinnen, inget händer? Oh! jag hade glömt att tömma och checka min pinne, tillbaka och söka upp dessa två enheter och sen tillbaka till starten igen. Denna gång fungerade det och jag sprang iväg, efter många om och men.

Jag hade heller inget ombyte med mig. Just därför skulle vi ut på en ö och ta en kontroll. Blev blöt upp över knäna. Byxorna hann torka under tävlingen, men jag fick åka hem med dyblöta skor.

Till de andra två etapperna i Årsta och Tantolunden blev jag inte försenad. Dessa dagar hade jag sett till att Pelle inte kunde gå ut i dammen.

av Kristin Morén

Vårens klubbresa till Närke

I år gick klubbresan till Kilsberget. Mellan 35–40 medlemmar deltog de olika dagarna. Resan kan sammanfattas med regn, fin terräng och skön bastu på hotellet.

Tävlingarna gick vid Kilsberget i närheten av Ånnaboda. Jag har varit där tidigare när O-ringen gick i Hallsberg. Det var som att uppleva samma tävling igen. Regn och åter regn. Den här gången var det dessutom kallt. Jag hade anmält mig till D50. Tidigare har jag sprungit D45M men tycker att nu vid 50 års ålder är det dags att pröva tävlingsklass! Mika och jag var sena och jag fick verkligen stressa till start. Kom fram precis i tid. Fick veta att kontrollangivelserna inte stämde med banan. Regnet öste ner och mitt humör var inte på topp. Det där med tävlingsklass fick vänta. Jag bytte bana till en öppen. Tur var det. Det regnade så mycket att glasögonen immade igen gång på gång och kartan gick knappt att se. Det var lerigt, snårigt och halt i skogen. Jag tog mig knappt runt.

Mika och jag hade fått felaktig informa-

Är Närke Sveriges regnskog undrar en som också var med på O-ringen i Hallsberg? Tur att det finns klubbtält!

Martin Nyberg på väg mot mål.

Kerstin Eriksson.

tion om att vi inte fick checka in på hotellet förrän eftermiddagen. Efterklokt kan man säga att lyssna inte på andra, ta reda på saker själv. Vi frös och kände oss eländiga och åkte därför in till Örebro för att äta. Tänkte att vi skulle värma upp oss inomhus med lite mat. Detta var Kristi himmel och Örebro är inte Stockholm. Det mesta var stängt på dagen. Till slut hittade vi en Kinakrog.

Nästa dag var det något bättre väder. Den här gången sprang jag D50. Vid en av kontrollerna mötte jag Rune Rådeström. När jag såg honom fara fram i skogen blev jag inspirerad och satte lite fart själv. Det blev helgens bästa resultat för min del. Jag hade flera efter mig i resultatlistan vilket måste ses som en framgång.

När vi kom tillbaka till hotellet utnyttjade vi hotellets bastu. Den var riktigt varm och fin med ett gemensamt rum utanför. Det gjorde att vi fick ett ”allrum” där vi samlades. Annars bodde vi i rum med extra bäddar vilket gjorde att det var ganska trångt. Mika och jag fick dessutom vet att vi snarkar. Det gäller att inte vara för känslig när man åker på klubbtävlingar.

De andra dagarna gick mindre bra för mig. Men terrängen var fin förutom leran. Per och Mika cyklade två dagar. Tränade i de beryktade Ånnabodabackarna. Backarna vart till och med omnämnda på Eurosports sändningar av årets Tour de France när man försökte hitta svenska backar att jämföra med. Nåja det sas att inte än sen gång Huskvarnabacken eller Ånnaboda gick att jämföra med bergsetapperna. Men dock, de nämndes.

Det var en trevlig resa. Jag tror de flesta tyckte att det var bra tävlingar trots regnet. Resulten varierade säkert en hel del. Jag måste erkänna att jag har fullt upp med att hålla koll på mig själv. Men säkert gjordes flera fina resultat. Vid starten kunde man möta flera nya medlemmar och det är kul. Jag ser fram emot nästa års klubbresa. Kanske att man inte måste vara så många på varje hotellrum? Då skulle det vara en lyxhelg! Kan en orienterare ha lyx?

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Göran Nilsson	779 86 47
Vice ordf.: Agneta Holgersson	779 81 39
Sekreterare: Mats Johansson	608 23 96
Kassör: Anita Persson	746 69 32
Ledamot: Björn Salomonsson	30 62 66
Ledamot: Kerstin Movin	689 88 23
Ledamot: Kristin Morén	449 33 44

Revisorer

Ordinarie: Elin Svensson	711 63 16
Ordinarie: Claes Andersson	774 14 55
Suppleant: Sture Lantz	774 64 67

Ungdoms- & Juniorkommittén

Göran Nilsson	779 86 47
Jonny Nilsson	711 05 61
Nadja Dahlström	437 521 44
Kerstin Eriksson	774 12 64
Lars Larsson	779 31 20
Lennart Bjursäter	39 61 36
Monica Fröjd	711 51 12
Gunilla Kallhauge	711 12 19
Jörgen Hector	711 22 55
Marcus Rylander	774 30 67
Leif Andersson	774 86 81
William Blomqvist	774 86 81
Anders Carlsson	711 34 95
Anders Berndtsson	711 11 48
Marie-Louise Sandberg	774 20 33
Maria Claesson	655 10 25
Nina Nilsson	774 14 06
Elisabeth Hector	711 22 55
Martin Nyberg	774 60 48

Tävlingskommittén

Per Holgersson	779 81 39
Elin Svensson	711 63 16
Göran Johansson	774 29 28
Gösta Guteland	746 76 70
Kartor: Lars Cedérus	711 50 44

Tävlingsanmälare

Leif Hermundstad	570 248 90

Träningskommittén

Jonas Nyman	774 83 30
Rune Rådeström	771 75 95
Peter Granath	568 795 22
Sofia Persson	073-9994864
Anders Bergmark	774 97 22
Fredrik Holgersson	779 81 39

Uttagningskommittén

Herrseniorer: Björn Silwén	711 49 70
Herrar +35: Lennart Bjursäter	39 61 36
Juniordamer: Nadja Dahlström	437 521 44
Damer: Agneta Holgersson	779 81 39
Ungdomar, juniorer: Jonny Nilsson	711 05 61

Julgranskommittén

Lennart Bjursäter	39 61 36
Anders Bergmark	774 97 22
Lars Bjursäter	711 11 40

Stugkommittén

Källbrink: Allan Nyberg	774 60 48
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Anders Bergmark	774 97 22
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	689 72 02
Gösta Eriksson	711 46 26
Anja Karloja	689 72 75
Klubbshop: Ann Mårts	774 76 51

Webbgruppen

Webmaster: Leif Andersson	774 86 81
Micke Nilsson	711 05 61

Övrigt

Resultatkort: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Elitkontakt: Nadja Dahlström	437 521 44
Skid-OL: Carl Agestam	711 34 83

Valberedning

Hans Letfors	711 65 41
Ulrica Mellergård	689 77 86
Tomas Movin	689 88 23

Telefonsvarare: 774 75 53
(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47
(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)